

Βιβλιοπαρουσίαση: Ο Νικ Μάρβελ και ο Πόλεμος με το Θηρίο τώρα σε Γερμανική Μετάφραση!

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Β' ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΥ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΜΕΛΙΣΣΟΧΩΡΙΟΥ «Ο ΑΓΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΠΑΛΑΜΑΣ

Ο ΝΙΚ ΜΑΡΒΕΛ ΚΑΙ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΜΕ ΤΟ ΘΗΡΙΟ ΤΩΡΑ ΣΕ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Nick Marvel und der Kampf mit der Bestie

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

(Στα Ελληνικά)

Πληροφορίες για το βιβλίο στο τέλος της σελίδας πατώντας πάνω στις 2 φωτογραφίες

Στην εποχή μας γινόμαστε μάρτυρες της δραματικής αποκορυφώσεως ενός ιστορικού παραδόξου: ποτέ άλλοτε η ανθρώπινη “mainstream” επιστήμη δεν φάνηκε ενώπιον των ευρέων κοινωνικών στρωμάτων του πολιτισμένου κόσμου περισσότερο αποξενωμένη από την ιδέα περί ενός προσωπικού Θεού, Δημιουργού

και Προνοητού, και περισσότερο βέβαιη για την ικανότητά της να οδηγήσει τον άνθρωπο στο απόγειο των δυνατοτήτων του, σε μια «αυτο-θέωση»· παραλλήλως, και τελείως αντιφατικώς, η δυναμική είσοδος του παντοειδούς αποκρυφισμού στην ανθρώπινη ζωή επιστρέφει την ανθρωπότητα στο ηθικό και πνευματικό τέλμα της προ-χριστιανικής περιόδου και μαρτυρεί την επιστροφή της δεισιδαιμονίας. Οι αρνητές του αγαπητικού Εσταυρωμένου Θεού του Χριστιανισμού είναι οι νέοι προσκυνητές της «εξωγήινης διάνοιας» και «μύστες» της αρχαίας μαγείας, η οποία λανσάρεται ως «επιστήμη» των μυστικών δυνάμεων μιας δήθεν εναλλακτικής «διαστάσεως» του κόσμου. Οι καρποί είναι ανάλογοι του δένδρου: η επιστήμη θυσιάζει το παν (και τον ίδιο τον άνθρωπο) στην απόκτηση γνώσεως που χρησιμοποιείται κατά του ανθρώπου, όπως η πολεμική βιομηχανία, ενώ οι νέες «θρησκευτικές» πρακτικές έχουν οδηγήσει στην εκ νέου ανάπτυξη των πιο ακραίων μορφών του ανιμισμού, του σαμανισμού έως και του εωσφορισμού, όπως είναι ο βαμπιρισμός, ο καννιβαλισμός και οι ανθρωποθυσίες. Μάρτυρες αδιάψευστους της νέας πραγματικότητας αποτελούν τα σχετικά θεάματα της χολυγουντιανής Film Industry με τα οποία η σύγχρονη ανθρωπότητα όχι μόνον αδιαμαρτύρητα γαλουχείται, αλλά και ευφραίνεται.

Ο πρώην νιτσεϊστής, αργότερα βουδιστής, φιλόσοφος και άριστος γνώστης της ανατολικής και της New Age θρησκευτικότητας και σκέψεως Ευγένιος (π. Σεραφείμ) Ρόουζ, αναλύοντας βαθέως – μετά τη στροφή του στην Εκκλησία – την ιστορική εξέλιξη και την μελλοντική προοπτική του μηδενισμού, ευστόχως επισημαίνει ότι δεν υπάρχει σήμερα ευαίσθητος παρατηρητής που να μη συνειδητοποιεί ότι οι άνθρωποι στην εποχή των μηδενιστών, περισσότερο από ο,τιδήποτε άλλο, έφτιαξαν τη γη ως εικόνα της κολάσεως. Ο θεός του μηδενισμού δεν είναι παρά μια προσδοκία, ένα κενό που αναζητεί να γεμίσει με την αποκάλυψη κάποιου «νέου θεού»· κατά τον Ζαρατούστρα του Νίτσε, «Νεκροί είναι όλοι οι θεοί· τώρα επιθυμούμε τον υπεράνθρωπο για να ζήσουμε»· και λοιπόν, ο μηδενισμός θέτει το ιστορικό του τέλος στο Βασίλειο του Αντιχρίστου· «εκείνος που δεν μπορεί να πιστέψει στον Χριστό πρέπει να πιστέψει και θα πιστέψει στον Αντίχριστο», κατά τον Ευγένιο Ρόουζ [1].

Λοιπόν, ποια είναι η θέση του Χριστιανού στη μέλλουσα πραγματικότητα που ήδη από τώρα γευόμαστε;

Το προφητικό και εσχατολογικό «διήγημα» η αν θέλετε καταχρηστικώς «μυθιστόρημα» Ο Νίκ Μάρβελ και ο Πόλεμος με το θηρίο, μας μεταφέρει νοερώς στις παραμονές της τελικής εγκαθιδρύσεως της τώρα διαμορφούμενης μεταμοντέρνας θρησκευτικής «Νέας Εποχής» και οικονομικο-πολιτικής «Νέας Τάξεως Πραγμάτων». Γραμμένο από ειδικούς σε θέματα αιρέσεων, παραθρησκείας και

αποκρυφισμού, το σενάριο του διηγήματος απεικονίζει μια μελλοντική κοινωνία, όπου τα πάντα έχουν διαμορφωθεί σύμφωνα με τις ντιρεκτίβες – ήδη γνωστές σε μας – της New Age: ο διαλογισμός, η μαγεία, οι εναλλακτικές θεραπείες, η υπερίσχυση της θρησκείας των μυστικών εταιρειών και η ενοποίηση υπό ένα ηγετικό πρόσωπο της παγκοσμίου «πνευματικής» και «κοσμικής» εξουσίας, με εξαίρεση κάποιους θυλάκους Χριστιανισμού, όλα αυτά συνθέτουν ένα σεναριακό τοπίο με έμμεσο συνειρμικό προσανατολισμό στο οργουελικό 1984, τον Γενναίο Νέο Κόσμο του Χάξλεϋ και την Υδροχοϊκή Συνωμοσία της Φέργκιουσον και – με πολύ αμεσότερες αναφορές – στον κόσμο του Χάρρυ Πόττερ, του αλλιώς – κατά το διήγημα –Larry Rotten.

Μέσα σε όλη αυτή την αποστασία, ο Νικόλαος Βερβελίδης – Νίκ Μάρβελ όπως τον ονομάζουν οι φίλοι του – και η καλή του οικογένεια, αγωνίζονται για την Αλήθεια, δηλ. το Πρόσωπο του Θεανθρώπου Χριστού και για την αγάπη του Θεού και του πλησίον, με τα ακατανίκητα πνευματικά όπλα της χριστιανικής Πίστewς και Εκκλησίας. Στον νεαρό ήρωα και τους ομόφρονές του διαλάμπει η από Θεού πνευματική δύναμη και χάρη των πρώτων Χριστιανών Μαρτύρων και Ομολογητών, η οποία ειρηνικώς κατετρόπωσε την πανίσχυρη ειδωλολατρική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία· στη μορφή του εφήβου Νίκ Μάρβελ ενσαρκώνονται και υποστασιάζονται οι αγνοί, αγωνιστικοί, προσευχητικοί και άγρυπνοι νεαροί άγιοι της αρχαίας Εκκλησίας. Παρά τούτα, η συνάφεια της διηγήσεως είναι σύγχρονη και εξόχως συναρπαστική: ο συγγραφέας έχει άριστα συνθέσει στο εντέχνως φουτουριστικό σκηνικό της διηγήσεως τα στοιχεία εκείνα της παρακουλτούρας την οποία καλλιεργεί η παγκοσμιοποίηση συστηματικώς τις τελευταίες δεκατίες με κατεύθυνση τη «Νέα Τάξη Πραγμάτων» και ένα αναμενόμενο «Μεγάλο Αδελφό», εκπαιδευτή και πλανητάρχη. Μόνον ένας καλός γνώστης του πολυδιάστατου και συνάμα ενιαίου αποκρυφιστικού χώρου μπορεί πρεπόντως να εκτιμήσει τις μέσα στο διήγημα νύξεις, αναφορές και αναγωγές στην εξέλιξη της νεοεποχιτικής θρησκευτικότητας απ' αρχής μέχρι τα έσχατα.

Όμως ο Νίκ Μάρβελ δεν είναι μόνο νοητός! Δεν είναι απλώς προϊόν λογοτεχνικής φαντασίας όπως ο Χάρρυ Πόττερ, ο διανθισμένος με την βαρεία μαύρη εσάνς της πανσπερμίας του παγκοσμίου αποκρυφισμού. Ο Νίκ Μάρβελ είναι κάθε Χριστιανός που αγωνίζεται σήμερα και κάθε Χριστιανός που θα αγωνίζεται μέχρι τα έσχατα και τη Β' Παρουσία του φιλανθρωποτάτου και δικαιοτάτου Λυτρωτού και Κριτού μας, όντας «ευωδία Χριστού τω Θεώ εν τοις σωζομένοις και εν τοις απολλυμένοις»[2] και δυναμούμενος από τη θεϊκή ισχύ και την υπόσχεση «αρχομένων δε τούτων γίνεσθαι ανακύψατε και επάρατε τας κεφαλάς υμών, διότι εγγίζει η απολύτρωσις υμών»[3], διότι ο Θεάνθρωπος Ιησούς Χριστός «εξήλθε νικών και ίνα νικήση»[4]. Ο Χάρρυ Πόττερ είναι μια φενάκη και ψευδαίσθηση αυτο-

εξελίξεως και αυτο-πραγματώσεως μέσω της (όχι και τόσο ... λευκής) μαγείας, όπως διαπιστώνουν τα ίδια τα θύματά της. Ο όλος αγώνας του Νίκ Μάρβελ είναι η δοκιμασμένη - από τους Αγίους - συνταγή της νίκης του καλού επί του κακού, η οποία θα ολοκληρωθεί στα έσχατα με την εξουδετέρωση του διαβόλου, του θηρίου και του ψευδοπροφήτου και την κατάργηση του Άδου και του θανάτου[5]. Η μελλοντική εξέλιξη των παγκοσμίων πραγμάτων δεν μας είναι άγνωστη στους Χριστιανούς, που έχουμε τον προφητικό λόγο «ως λύχνον φαίνοντα εν αυχμηρώ τόπω»[6] · ό,τι πρόκειται να γίνει κατά τη βασιλεία του Αντιχρίστου, οι «ωδίνες»[7] που θα υποστούν οι άγιοι και η τελική τους λύση, η αιώνια βασιλεία και δόξα για όσους δεν υποκύψουν στον Αντίχριστο, είναι λεπτομερώς καταγεγραμμένα στην Αγία Γραφή, Παλαιά και Καινή Διαθήκη, και στα συγγράμματα των Αγίων Πατέρων της Εκκλησίας. Έτσι ουσιαστικώς δεν είναι ο Νίκ Μάρβελ ο «αντι-Πόττερ», αλλά ο πραγματικός άνθρωπος με την αιώνια προοπτική που του εμφύτευσε ο Πλάστης του. Ο Πόττερ είναι η θλιβερή και καταδικασμένη σε αποτυχία ύβρη ενός ακόμη Ίκαρου που επιμένει να αγνοεί την απύθμενη μισανθρωπία του ενυποστάτου και νοήμονος Κακού[8], αλλά και αυτά τα δικά του οντολογικά όρια, καθιστάμενος αντι-άνθρωπος και ως εκ τούτου δαιμονικός.

Ίσως προξενεί στον αναγνώστη κάποια απορία η συχνή επανάληψη από τους Χριστιανούς ήρωες του Νίκ Μάρβελ της συντόμου προσευχής «Κύριε Ιησού Χριστέ (Υιε του Θεού) ελέησόν με τον αμαρτωλόν». Αλλ' αυτή δεν είναι μια μηχανικά επαναλαμβανόμενη υπενθύμιση εν είδει ινδουϊστικού «μάντρα»· είναι η γνωστή από την αρχαία Εκκλησία και εφαρμοζόμενη από τους Μοναχούς της Αγίας Γης ήδη προ του 6ο αι. συμπερίληψη των απλών ευαγγελικών και αποστολικών ομολογιών πίστεως και προσευχών. Η προϋπόθεση του Αποστόλου Παύλου «ουδείς δύναται ειπείν Κύριον Ιησούν ει μη εν Πνεύματι Αγίω»[9], η απόδειξη του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου ότι «παν πνεύμα ό ομολογεί Ιησούν Χριστόν εν σαρκί εληλυθότα εκ του Θεού εστι»[10], η εμπνευσμένη από τον Θεόν Πατέρα ομολογία του Αποστόλου Πέτρου «Συ ει ο Χριστός ο Υιος του Θεού του ζώντος»[11], οι ειλικρινείς δεήσεις της Χαναναίας και του τυφλού Βαρτίμαίου «υιε Δαυίδ Ιησού, ελέησόν με»[12] και η ταπεινή ομολογία «ανήρ αμαρτωλός ειμι, Κύριε»[13], όλα τα ως άνω συμπεριλαμβάνονται στην παραπάνω πασίγνωστη προσευχή - αληθή πανάκεια του Νίκ Μάρβελ. Η μικρή αυτή προσευχή, παντοδύναμη - διότι ο Χριστός όρισε «ό,τι αν αιτήσητε εν τω ονόματί μου, τούτο ποιήσω, ίνα δοξασθή ο Πατήρ εν τω Υιώ»[14] - αποτελεί επίσης συμπερίληψη της Χριστολογίας, διότι ομολογεί του Θεανθρώπου την Θεότητα («Κύριε»), την ανθρωπότητα («Ιησού»), την υποστατική (σε ένα Πρόσωπο) ένωση των δύο φύσεών Του («Χριστέ»), αλλά και ότι είναι ασύγχυτη η ένωση αυτή, εφ' όσον διατηρείται ακόμη και μετά από αυτήν την ένωση αναλλοίωτο το υποστατικό ιδίωμά Του ως Υιού («Υιε του Θεού»). Η επιμονή στην προσευχή αυτή ανταποκρίνεται στην εντολή του Κυρίου «αγρυπνείτε εν παντί

καιρώ δεόμενοι»[15] και την προτροπή του Αποστόλου Παύλου «αδιαλείπτως προσεύχεσθε»[16]. Και τα αποτελέσματά της; Υπερβαίνουν την περιγραφή, αλλά τα γνωρίζουν καλώς όσοι την εφαρμόζουν με πίστη και επιμονή, διότι «εν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ», που είναι «τὸ ὑπὲρ πάντων ὄνομα», κάθε είδους και κάθε εντάσεως δαιμονική και μαγική ενέργεια καταργείται, και «πάν γόνυ κάμψει, ἐπουρανίων και ἐπιγείων και καταχθονίων και πάντα γλῶσσα ἐξομολογήσεται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς»[17].

Ευχόμαστε στους αγαπητούς μας αναγνώστες του γερμανοφώνου αναγνωστικού κοινού, κυρίως τους νέους, να απολαύσουν στη διάνοια, τη φαντασία και την καρδιά τους τις Χριστοκεντρικές περιπέτειες του Νίκ Μάρβελ και να καταρτισθούν στην αγάπη της Αγίας Τριάδος του Θεοῦ ἡμῶν «και τοῦ μέχρι Σταυροῦ και θανάτου ἀγαπήσαντος ἡμᾶς Χριστοῦ», πρώτου και τελευταίου και μόνου ἀληθινοῦ Χριστοῦ.

Εκφράζουμε ἐν πρώτοις τις θερμές μας ευχαριστίες στον Πνευματικό μας Πατέρα, Αρχιμ. Κύριλλο, Καθηγούμενο του Ι. Ησυχ. Παντοκράτορος, που με τις ευλογίες του ιδρύθηκε και δραστηριοποιείται ο Σύλλογός μας. Ξεχωριστές ευχαριστίες ἀρμόζουν στην Πανελλήνια Ένωση Γονέων και ιδιαιτέρως στον κο Ιωάννη Μηλιώνη, για την ολόθυμη άδεια να μεταφράσουμε το βιβλίο του. Επίσης, θερμότατα ευχαριστούμε την μεταφράστρια του πονήματος κα Μάριον Αλιπράντη, ομ. Καθηγήτρια του Πανεπιστημίου Αθηνών, όντες βέβαιοι, ότι θα λάβει από Θεοῦ την ανταπόδοση των κόπων της για την ωφέλεια των αδελφών. Τέλος, ευχαριστούμε εκ καρδιάς το ζεύγος Γεώργιο και Κων/να Νικολαΐδη (ACS Λαγκαδά) για την προσφορά τους στην παρούσα έκδοση και όλα τα μέλη και φίλους του Συλλόγου που ποικιλοτρόπως στηρίζουν το έργο του.

«Λοιπόν, ἀδελφοί, χαίρετε, καταρτίζεσθε, παρακαλείσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε, και ὁ Θεός της ἀγάπης και εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν»[18].

«Ἡ σκοτία παράγεται και τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν ἤδη φαίνει»[19].

Σύλλογος Φίλων του Ιεροῦ Ησυχαστηρίου Παντοκράτορος Μελισσοχωρίου

« Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς »

[1]. Ευγένιος (π. Σεραφεΐμ) Ρόουζ, Μηδενισμός· ἡ ἀρχή τῆς ἀποστασίας στὴ σύγχρονη ἐποχή, ἐκδ. Μυριόβιβλος, Ἀθήνα 2007, σελ. 151.143.149. (τίτλος πρωτοτύπου: Nihilism, the root of the revolution of the modern age).

[2]. Β΄ Κορ. 2,15

[3]. Λουκ. 21, 28

[4]. Ἀποκ. 6, 2

- [5]. Ἀποκ. 20, 10.14
- [6]. Β΄Πετρ. 1,19
- [7]. Πρβλ. Μάρκ. 13, 8
- [8]. Πρβλ. Β΄ Κορ. 2, 11
- [9]. Α΄ Κορ. 12, 3
- [10]. Α΄ Ἰω. 4, 2
- [11]. Ματθ. 16, 16
- [12]. Μάρκ.10,47· πρβλ. Ματθ. 15,22
- [13]. Λουκ. 5, 8
- [14]. Ἰω. 14, 13
- [15]. Λουκ. 21, 36
- [16]. Α΄ Θεσ. 5, 17
- [17]. Φιλιπ. 2, 9-11
- [18]. Β΄ Κορ. 13,11
- [19]. Α΄ Ἰω. 2, 8

Πηγή: impantokratoros.gr